

Lucie Hlavinková

PRAŠTĚNÝ TRPASLÍK

albatros

ilustrovala
Tereza Doláková

Prašťený trpaslík

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.albatros.cz

www.albatrosmedia.cz

Lucie Hlavinková

Prašťený trpaslík – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

Lucie Hlavinková

Prašžený trpaslík

Lucie Hlavinková

PRAŠTĚNÝ TRPASLÍK

ALBATROS

Text © Lucie Hlavinková, 2018
Illustrations © Tereza Doláková, 2018

ISBN tištěné verze 978-80-00-05241-0
ISBN e-knihy 978-80-00-05311-0 (1. zveřejnění, 2018)

„Martine, nech toho! Babííí! On se mi pořád posmívá!“

„Já toho mám nechat? Ty toho nechej! Přestaň mě otravovat!“

„Už dost toho hádání, oba dva! Jde mi z vás hlava kolem!“

Devítiletý Martin a jeho šestiletá sestra Štěpánka se leknou. Takhle přísně ještě babičku promluvit neslyšeli! Jejich babička, u které jsou na prázdninách na vesnici, je přece pořád hodná!

Jenomže teď se na ně mračí s rukama v bok, a dokonce i její velký huňatý pes Toby přestal vrtět ocasem a tváří se vyčítavě.

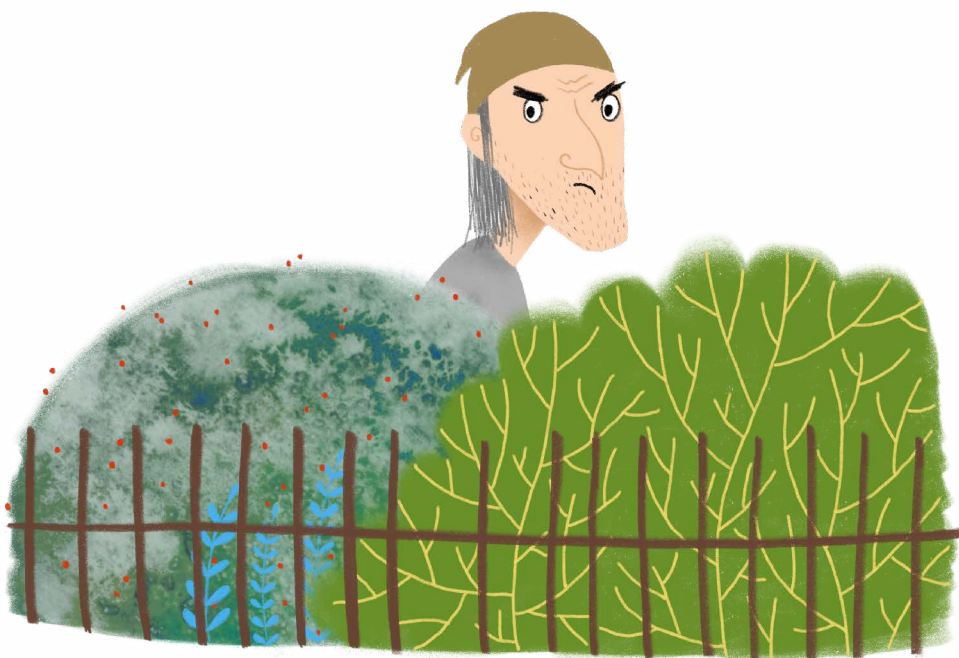
„Proč se pořád hádáte? Prázdniny pomalu končí a vy, místo abyste si pořádně užili každou chvíli, vysedáváte v pokojíčku, hrajete hry na tabletu a křičíte na sebe. Nezlobili jste jenom včera, když jsem vás vzala do lesa sbírat ostružiny a vy jste postavili ten pěkný domeček pro skřítky.“

Děti se zastydí a Martin, aby si babičku udobřil, řekne: „Přes noc přelo a foukal vítr, třeba bude potřeba domeček opravit. Mohli bychom tam zajít a zkontrolovat ho.“

„No vidíš, to je nápad! Ale musíte jít sami, mám tady ještě práci,“ usměje se konečně babička.

„Třeba se nám do toho domečku nastěhoval nějaký skřítek! A my si ho vezmeme domů,“ vydechne s nadějí Štěpánka. Jenomže

pak si na něco vzpomene a hlásek se jí rozechvěje strachem: „Ale to musíme projít sami kolem té škaředé chalupy, kde bydlí ten zlý pán.“

„Houžovec není zlý, je to jenom takový starý mrzout,“ chlácholí ji děda, který si přišel do kuchyně pro kousek bučky, co babička před chvílí upekla. „A když si s sebou vezmete Tobyho, nemusíte se bát ničeho a nikoho.“

Poslední chalupa ve vesnici, kolem které se Štěpánka bojí projít, je škaředá, polorozbořená chajda s oloupanou omítkou a popadaným plotem. Bydlí tu pan Houžovec, který nosí tu nejšpinavější a nejpodivnější špičatou čepici na světě, zpod které vykukují šedivé rovné vlasy. Vypadá, že si je moc často nemyje ani nestříhá.